

Česká píseň

Píseň česká slavně znívá,
v chrámu Páně když se zpívá,
kde duch prost vši pozemskosti
na perutěch pobožnosti
k vyšším stanům zalétá.
Píseň česká slavně znívá,
když lid: „Svatý, Svatý!“ zpívá.

Píseň česká sladce plyne,
z úst dívenky když se vine:
jako mezi květinami
když potůček lučinami
ku své řece pospíchá.
Píseň česká sladce znívá,
dívka když o lásce zpívá.

Píseň česká libě znívá,
když společně se [za]zpívá;
jako když větřci máje
laškují s větvemi háje,
tak tu rozmar s námi hrá!
Libě česká píseň znívá,
když ve spolku se zpívá [ozývá].

Píseň česká srdce jímá,
brzy proudí, brzy hřímá,
někdy lahodou oplývá,
jindy žalem se odívá,
tu zas frašně štěbetá.
Nejvřeleji ale znívá,
lásku k vlasti kdy(ž) rozhřívá.